

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 9Pc/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516209059
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516209059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou vo veci návrhu navrhovateľa N.T. S., T. S. XX.XX.XXXX, H. G. U., C. XXXX, na zníženie výživného na dcéru Z. S., T. S. XX.XX.XXXX, H. G. U., G. XXX/XX, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd znížil výživné na jeho dcéru Z. na sumu 120,-Eur mesačne od 01.10.2016. Uviedol, že jeho vyživovacia povinnosť bola naposledy určená rozsudkom zo dňa 15.01.2014 vo výške 250,-Eur mesačne. Dcéra dosiahla plnoletosť 18.05.2016. Na jeho strane došlo k zmene pomerov. Dňa 28.09.2013 uzatvoril druhé manželstvo, z ktorého sa mu narodili dve deti- Y. S., T. S. XX.XX.XXXX, a Z. S., T. S. XX.XX.XXXX. Jeho manželka bola v čase určenia výživného študentkou, takže mal vyživovaciu povinnosť aj voči nej. V súčasnosti je manželka na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 203,-Eur a prídavky na dve deti. Jeho príjem zo živnosti je cca 700,-Eur. Jeho mesačné výdavky sú vo výške 40,-Eur elektrina, 27,-Eur telefón a internet, 60,-Eur kúrenie, 360,-Eur strava na rodinu, 250,-Eur výživné na dcéru Z., oblečenie cca 25,-Eur a hygienické potreby, plienky 100,-Eur. Výživné pre dcéru Z. je neprimerane vysoké a neadekvátne jej potrebám. Dcéra bude v tomto roku maturovať, preto by sa mohla neskôr zamestnať a zabezpečovať si tak životné potreby sama. Momentálne je schopný uhrádzať jej výživné iba vo výške 120,-Eur mesačne.

2. Dcéra Z. S. s podaným návrhom nesúhlasila. Uviedla, že už v čase uzatvorenia rodičovskej dohody bol navrhovateľ ženatý a teda jeho vyživovacia povinnosť voči manželke existovala. U manželky navrhovateľa pritom došlo k zvýšeniu príjmu, keďže v súčasnej dobe má príjem vo výške cca 249,-Eur mesačne. Rovnako mal navrhovateľ už v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom dcéru Y. Z.. Jedinou zmenou je pribudnutie novej vyživovacej povinnosti k dcére Z.. Na túto skutočnosť však nemožno prihliadať ako na dôvod pre zníženie výživného. Poukázala na rozhodnutia súdov v obdobných veciach. Príjem navrhovateľa bolo naposledy vo výške 800,-Eur mesačne, dnes uvádza 700,-Eur mesačne. Ide iba o navrhovateľom uvádzaný príjem, keďže príjem podľa daňového priznania je nižší. V daňovom priznaní za rok 2015 dosiahol navrhovateľ príjmy zo živnosti vo výške 377.238,38 Eur, teda 2,5 krát vyššie, ako v roku 2012. V podnikaní sa mu teda darí, dosahuje vyššie príjmy a je v jeho možnostiach a schopnostiach pokračovať v ich dosahovaní a zabezpečovaní potrieb osôb, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Príjem vo výške 700,-Eur je len príjem proklamovaný navrhovateľom a tento nezodpovedá reálne dosahovanému zárobku. Navrhovateľ pritom nepredložil súdu ani komplexné podklady, z ktorých by bolo možné jeho skutočné príjmy posúdiť. Súd by tak mal pri určení výšky príjmu vychádzať z predpokladaného mesačného príjmu 3.961,80 Eur. Navrhovateľ je vlastníkom viacerých nehnuteľností

v k.ú. G. U., dňa 10.01.2017 nadobudol na základe darovacej zmluvy ďalšiu nehnuteľnosť, čím došlo k zlepšeniu jeho majetkových pomerov. Pri určení výživného pritom uvádzal, že má z prenájmu príjem 500,-Eur mesačne, dá sa teda predpokladať, že aktuálne je tento príjem vyšší. Výdavky dcéry zostali skoro nezmenené, i keď táto navštevuje 4. ročník gymnázia a dáva si prihlášky na vysoké školy, teda nie je zrejmé, prečo navrhovateľ tvrdí, že by sa mohla zamestnať a zabezpečovať si životné potreby sama. Výdavky sú podobné ako v čase určenia výživného, t.j. cca 626,45 Eur mesačne. Po nástupe na vysokú školu budú tieto náklady ešte vyššie. Privyrábala si na základe dohôd o brigádnickej práci študenta a v roku 2016 mala priemerný príjem 30,-Eur mesačne. Pracovala ako predavačka a čašníčka. Zarobené peniaze slúžili na úhradu mimoriadnych výdavkov. Jej matka má príjem vo výške 203,20 Eur (rodičovský príspevok) a poberá rodinné prídavky. V spoločnej domácnosti s ňou žije aj jej manžel a syn Z.. Na výžive sa podieľa v potrebnej miere.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom dcéry Z., daňovým priznaním navrhovateľa, rodnými listami jeho detí, písomným vyjadrením dcéry zo dňa 31.01.2017, listami vlastníctva na nehnuteľnosti, ktoré vlastní navrhovateľ, potvrdením o návšteve školy, potvrdeniami o zdravotnom stave dcéry, podaní prihlášok a nákladoch na tieto prihlášky, rozpisom priemerných mesačných nákladov a výdavkov dcéry, potvrdením o návšteve zubnej ambulancie, potvrdením o rodičovskom príspevku matky dcéry, potvrdením o príjme dcéry, dokladmi o jej výdavkoch. Navrhovateľ sa na pojednávanie súdu nedostavil, nežiadal o odročenie pojednávania, súd preto pojednával v jeho neprítomnosti a vychádzal zo všetkých predložených dôkazov.

4. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.01.2014 č.k 8P/145/2013-120 súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bolo výživné na Z. určené vo výške 250,-Eur mesačne od 01.07.2013.

5. Pokiaľ ide o dcéru Z., táto v čase určenia výživného študovala, jej výdavky boli v zásade podobné, ako sú v súčasnosti. V súčasnosti pribudli náklady na podanie prihlášok na vysoké školy, pričom išlo o náklady vo výške 40,- a 60,-Eur (hlási sa na dve vysoké školy), mala náklady s overením vysvedčení vo výške 9,-Eur, zaplatila poplatok za vystavenie potvrdenia o zdravotnom stave vo výške 2,-Eurá. Pravidelne navštevuje fitness centrum, keďže súčasťou prijímacích skúšok bude aj skúška z behu, plávania a gymnastiky. Náklad je vo výške 20,-Eur mesačne. Predložila súdu rozpis výdavkov, kde len náklad na bývanie (po rozpočítaní na člena rodiny) je vo výške 71,39 Eur, strava 150,-Eur, náklady na zubára a zubnú hygienu 11,33 Eur, náklady na lieky a lekársku starostlivosť 14,32 Eur, náklady na oblečenie a obuv 33,33 Eur, kozmetiku 38,-Eur, kozmetičku 39,-Eur (Adriána má problémy s kožou, navštevuje i kožnú lekárku a alergológa, kde užíva i lieky), drogériu 10,-Eur, poistenie 11,49 Eur, sporenie 45,-Eur, telefón 12,-Eur, vreckové 50,-Eur, dovolenky 35,07 Eur, opravu auta a pohonné hmoty 27,50 Eur, čiastka za užívanie spoločného rodinného auta 11,50 Eur, mimoriadne výdavky 39,52 Eur (vodičský preukaz, mobilný telefón), škola 53,36 Eur. Ak zohľadníme z týchto nákladov iba nevyhnutné výdavky, možno konštatovať, že tieto sú vo výške cca 460,-Eur mesačne (po odrátaní nie bežných výdavkov, ako napríklad oblečenia na mimoriadne udalosti, sporenie, telefón, vreckové, dovolenky, alikvótnu časť za užívanie spoločného auta, mimoriadne výdavky na vodičský preukaz, mobilný telefón). Je však potrebné konštatovať, že Adriána je vo veku, kedy je potrebný aj kontakt s rovesníkmi, kultúrne vyžitie, pričom tieto náklady v nevyhnutných výdavkov zahrnuté nie sú. Z. si privyrába brigádnicou činnosťou, jej príjem z nej je vo výške 30,-Eur mesačne. Ako sama uviedla, z tohto príjmu platí niektoré mimoriadne výdavky, okrem iného i darčeky na Vianoce pre navrhovateľa a jeho deti.

6. Navrhovateľ dosahoval v čase určenia výživného príjem vo výške podľa jeho vyjadrenia cca 800,-Eur mesačne čistého (nešlo o príjem podľa daňového priznania). V súčasnosti podľa jeho vyjadrenia dosahuje príjem vo výške cca 700,-Eur mesačne. Treba však prisvedčiť tvrdeniu dcéry navrhovateľa, že jeho príjmy oproti roku 2012 (154.156,-Eur) vzrástli v roku 2015 cca 2,5 násobne na sumu 377.238,38 Eur. Výdavky navrhovateľa boli v roku 2012 vo výške 147.429,-Eur, za rok 2015 boli vo výške 372.926,15 Eur, teda i k ich nárastu došlo zhruba 2,5 násobne. Dá sa teda predpokladať, vychádzajúc aj z pomerov príjmov a výdavkov, že životná úroveň navrhovateľa, na rozdiel od jeho tvrdenia narástla. Dcéra pred súdom uviedla, že navrhovateľ podniká ako inštalatér, teda dá sa predpokladať, že čím sú jeho hrubé príjmy vyššie, sú reálne vyššie aj príjmy čisté, keďže náklady vynakladané na túto činnosť sú v zásade vždy podobné. Pokiaľ teda navrhovateľ v čase určenia výživného uvádzal svoj údajný čistý príjem vo výške cca 800,-Eur mesačne, dá sa predpokladať, že tento by v súčasnosti bol vo výške 2,5 násobku, t.j. v sume 2.000,-Eur. Tomu zodpovedá aj vlastníctvo viacerých nehnuteľností, ktoré nepochybne

navrhovateľ aj reálne užíva, prípadne ich prenajíma tak, ako to uvádzal v predchádzajúcom období. Navrhovateľ má oproti pôvodnému rozhodnutiu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére Alžbetke, nar. dňa 11.04.2015. Jeho manželka poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a rodinné prídavky na dve deti. Oproti dobe, keby bolo určené výživné sa tak jej príjem zvýšil, keďže predtým bola študentkou.

7. Matka Z. je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203,20 Eur, má oproti predchádzajúcemu obdobiu vyživovaciu povinnosť k Z. R., T. S. XX.XX.XXXX. Žije v spoločnej domácnosti s Z., synom a manželom. V čase pôvodného rozhodovania mala príjem vo výške 334,50 Eur a od 17.07.2013 bola dlhodobo práceneschopná.

8. Podľa § 62 ods. 1 až 6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

9. Podľa § 75 ods.1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

10. Podľa § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

11. Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností je potrebné konštatovať, že na strane otca a dcéry nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by mohla odôvodňovať zníženie výživného. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na skutočnosť, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, súd uvádza, že splodenie dieťaťa nie je ani šport a ani zábava, hoci by sa to možno na počiatku mohlo takto zdať. V skutočnosti narodením dieťaťa rodič na seba berie povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza celý život, že sa o dieťa za všetkých okolností dokáže postarať. I navrhovateľ musel pri splodení ďalšieho dieťaťa uvažovať nad tým, že už má dve vyživovacie povinnosti a zvážiť teda, či je schopný sa postarať riadne v potrebnej miere aj o ďalšie dieťa. Musel si byť vedomý toho, že Adriána je vo veku, kedy jej náklady výrazne narastajú, a to v súvislosti s prípravou na svoje budúce zamestnanie. Nie je teda možné automatické zníženie výživného iba z dôvodu, že navrhovateľovi pribudla vyživovacia povinnosť. Súd však zdôrazňuje najmä tú skutočnosť, že príjmy navrhovateľa výrazným spôsobom narástli a jeho tvrdenie o znížení reálneho čistého príjmu na sumu cca 700,-Eur mesačne súd nepovažuje za vierohodné. Už z daňového priznania je zrejmé, že jeho príjem bude podstatne vyšší, ako ten, ktorý uvádza, Navyše, i pokiaľ ide o jeho celkové majetkové pomery, je potrebné konštatovať, že nie je osobou sociálne odkázanou. Otec je vlastníkom domu v ktorom býva, vlastní ďalšie nehnuteľnosti, z ktorých má nepochybne príjem. Naproti tomu žije jeho dcéra v byte spolu s matkou, ktorá má minimálny príjem a snaží sa si i vlastnou činnosťou (brigádne) privyrobit. Dcéra navrhovateľa pri výsluchu uviedla, že navrhovateľ je vlastníkom viacerých motorových vozidiel, multikáry, nemá problémy so zariadením svojej domácnosti, teda, ak niečo potrebuje, tak si to kúpi. Sama považuje jej domácnosť za skromnejšiu. Navrhovateľ si napríklad v súčasnosti podľa vyjadrenia dcéry zabezpečil plán na výsadbu rastlín, čo by nepochybne nerobil, ak by jeho príjmy neboli dostatočné, keďže takéto použitie finančných prostriedkov prichádza do úvahy iba v prípade, že všetky ostatné potreby má navrhovateľ uspokojené. Navrhovateľ

sa zaoberá poľovníctvom, rybolovom, motokrosom, teda i tieto jeho aktivity sú nepochybne náročné na financie. Nemalé náklady vynakladá napríklad na stavbu prírodného bazénu. Jeho životná úroveň tak oproti predchádzajúcemu obdobiu určite nepoklesla. Na základe týchto skutočností súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol. Vychádzal zo skutočnosti, že životná úroveň dieťaťa a rodiča má byť v zásade rovnaká. Ak zoberieme do úvahy iba nevyhnutné výdavky dcéry, je nepochybné, že navrhovateľ platí na dcéru v podstate iba čiastku o málo vyššiu ako polovicu z týchto nákladov, hoci jeho príjem je niekoľkonásobne vyšší, ako príjem matky, ktorá musí uspokojovať všetky ostatné potreby dcéry, ktoré nie sú kryté z výživného plateného vo výške 250,-Eur mesačne. Malo by byť snahou každého rodiča, a to častokrát i na úkor uspokojovania vlastných potrieb, postarať sa o svoje dieťa do doby, kým naozaj nie je schopné samo sa živiť.

12. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom písomne v troch vyhotoveniach. Tí účastníci, ktorí sa práva podať odvolanie vzdali, odvolanie podať nemôžu.

V prípade podania odvolania sa v odvolaní uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolanie možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.